

FILHARMONIA NARODOWA
odznaczona orderem SZTANDARU PRACY I klasy

KONCERT NADZWYCZAJNY

Czwartek, dnia 12 września 1963 r., godz. 19.30

SLUB

Wir führen Wissen.

Dresdner
Philharmonie

W Y K O N A W C Y

ORKIESTRA SYMFONICZNA
„DRESDNER PHILHARMONIE“

N.R.D.

dyrygenci

PROF. HEINZ BONGARTZ

SIEGFRIED KURZ

solistka

ANNEROSE SCHMIDT

fortepian

PROF. HEINZ
BONGARTZ

SIEGFRIED
KURZ

P R O G R A M

ANNEROSE SCHMIDT koncertuje od dziewiątego roku życia, a w wieku lat 12 otrzymuje dyplom pianistki. Po wieloletniej nauce, pobieranej u swego ojca, studiuje w Wyższej Szkole Muzycznej w Lipsku, gdzie po 3-ch latach zdaje egzamin ze szczególnym wyróżnieniem. W roku 1955 bierze udział w Międzynarodowym Konkursie im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W listopadzie tego samego roku otrzymuje pierwszą nagrodę na Ogólnoniemieckim Konkursie Pianistycznym, a w rok później pierwszą nagrodę na Międzynarodowym Konkursie im. Roberta Schumanna, wreszcie w roku 1961 pierwszą nagrodę artystyczną.

Ożywiona działalność artystyczna, liczne recitale fortepianowe, koncerty z orkiestrami symfonicznymi pod batutą wybitnych dyrygentów (m.in. z Konwitschnym, Romanskym, Sawallischem, Scherchenem), występy w radio i telewizji oraz nagrania płytowe — przyjmowane są entuzjastycznie przez publiczność i prasę.

S. KURZ — I Symfonia
Ruhig. Allegro
Ruhig
Lebhaft

B. BARTOK — II Koncert fortepianowy
Allegro
Adagio - Presto - Adagio
Allegro molto
~~*Allegro non troppo*~~

J. BRAHMS — II Symfonia D-dur op. 73
Allegro non troppo
Adagio ma non troppo
Allegretto grazioso (quasi andantino)
Allegro con spirito

ORKIESTRA SYMFONICZNA „DRESDNER PHILHARMONIE”

FILHARMONIA DREZDEŃSKA

Dnia 20 listopada 1870 roku odbyło się w Lipsku uroczyste otwarcie pięknej sali, zbudowanej przez Związek Rzemieślników dzięki ofiarności jego członków. Sala miała służyć nie tylko jako miejsce zebrań członków różnych cechów rzemieślniczych, ale przewidziana została przede wszystkim na salę koncertową. W dniu otwarcia sali odbył się w niej pierwszy uroczysty koncert.

W tym samym roku Związek Rzemieślniczy zawarł umowę, przewidującą organizowanie regularnych koncertów z orkiestrą miejską, zastrzegając, że 1/4 dochodu z koncertów oddawana będzie do kasy Związku.

Tak powstała „Orkiestra Domu Rzemieślniczego” („Gewerbehausorchester”), która z biegiem lat przyjmowała różne nazwy; w roku 1915 ustalona została nazwa „Drezdeńska Orkiestra Filharmoniczna”, zamieniona w roku 1924 na nazwę „Filharmonia Drezdeńska”, która przetrwała do dziś.

W ciągu przeszło 90-ciu lat istnienia Filharmonii Drezdeńskiej, kierowało orkiestrą wielu wybitnych dyrygentów i wraz z orkiestrą występowało zagranicą. W roku 1879 Orkiestra Filharmonii Drezdeńskiej dała koncerty w Warszawie, w roku 1883 w Amsterdamie, w 1907 w Danii i Szwecji, w 1909 odbyła interesujące tournée po Ameryce, gdzie w 30-tu miastach dała 56 koncertów. W roku 1921 nastąpiło ponowne tournée po Szwecji.

Nie sposób wymienić wszystkich sławnych solistów, których gościła Filharmonia Drezdeńska, ani członków orkiestry, którzy zyskali sobie z czasem sławę wielkich solistów.

Orkiestra Drezdeńska związana jest jak najściślej z drezdeńskim muzycznym ruchem amatorskim, przede wszystkim dzięki wykonywaniu wielkich dzieł chóralnych.

Od blisko stu lat odbywają się koncerty o zamierzeniach kulturalno-wychowawczych, jak np. cykl historycznych programów „Od Bacha do Wagnera”, zorganizowany przez Ernesta Stahla.

W początkach naszego stulecia kierownikiem zespołu został Paul Büttner, który postawił sobie za cel szerzenie kultury muzycznej wśród robotników. Zaś równo on, jak i kontynuator tej demokratycznej działalności, Gustaw Mraczek, stali się ofiarami faszyzmu.

Z roku na rok zacieśniają się kontakty między artystami a robotnikami. Poza koncertami abonamentowymi, Filharmonia Drezdeńska daje koncerty nadzwyczajne, koncerty dla świata pracy, szkolne, młodzieżowe oraz letnie koncerty popularne w ogrodach pałacowych w Pillnitz i w Zwingerze Drezdeńskim.

II wojna światowa szczególnie zniszczyła Drezno. Nie ocalała również sala Filharmonii Drezdeńskiej, a jednak już 8 czerwca 1945 roku odbył się w Dreźnie pierwszy publiczny koncert, jeszcze w ówczesnej radzieckiej strefie okupacyjnej. Był to chyba pierwszy

koncert po wojnie w Niemczech. Bez stałej siedziby, bez regularnej gaży, „o chłodzie i głodzie” pracowali muzycy Filharmonii Drezdeńskiej, czerpiąc energię z umiłowania muzyki.

Decydującym faktem dla dalszego rozwoju Orkiestry Filharmonii Drezdeńskiej było objęcie w dniu 1 lipca 1947 roku kierownictwa zespołu przez prof. Heinza Bongartza. Do dnia dzisiejszego stoi on na czele Drezdeńskiej Filharmonii, która pod jego kierownictwem odbyła wiele tournées zagranicznych. Stały się one jednym, wielkim triumfem artystycznym orkiestry i dyrygenta.

Od roku 1949 do 1957 Filharmonia Drezdeńska koncertowała 10 razy w Niemieckiej Republice Federalnej przed 127.000 słuchaczami; w roku 1954 w Francji i Rumunii, w 1955 we Włoszech, w 1957 w Hiszpanii, Portugalii, Francji, Szwajcarii i Polsce, w roku 1959 w Czechosłowacji i Chinach.

1 września 1951 roku Filharmonia Drezdeńska zaliczona zostaje do „specjalnej klasy artystycznej”, a od 1 stycznia 1954 roku do „klasy mistrzowskiej” orkiestr symfonicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej. W IX rocznicę powstania Niemieckiej Republiki Demokratycznej, dnia 7 października 1958 roku, zespół Filharmonii Drezdeńskiej odznaczony został srebrnym orderem za zasługi dla ojczyzny.

Prof. HEINZ BONGARTZ urodził się w Nadrenii. Studia muzyczne rozpoczął w Konserwatorium w Krefeld, a następnie kontynuował je u Fritza Steinbacha, Elly Ney i Dr Neitzla. W latach 1924—26 był dyrygentem Berlińskiej Orkiestry Symfonicznej, w okresie 1926—30 kierował Orkiestrą Symfoniczną w Meiningen. W roku 1933 objął stanowisko pierwszego kapelmistrza Państwowego Teatru w Kassel. W latach 1937—44 był generalnym dyrektorem muzycznym w Saarbrücken.

Po II wojnie światowej rozpoczyna działalność pedagogiczną w Wyższej Szkole Muzycznej w Lipsku, gdzie prowadzi klasę dyrygentury i kieruje szkołą operową.

Od roku 1947 jest I dyrygentem Filharmonii Drezdeńskiej, zdobywając wraz z zespołem uznanie w kraju i zagranicą.

Profesor Heinz Bongartz jest odznaczony Nagrodą Państwową i Srebrnym Orderem za zasługi dla ojczyzny.

SIEGFRIED KURZ urodził się w Dreźnie w roku 1930 i tam też ukończył studia muzyczne. Jest utalentowanym kompozytorem oraz dyrygentem Opery Drezdeńskiej. Dwa ze swoich utworów, a mianowicie: Koncert skrzypcowy i I Symfonia, których prawykonanie odbyło się w „Gewandhaus” w Lipsku, poświęcił pamięci wielkiego muzyka węgierskiego Beli Bartóka.

KALENDARZ KONCERTOWY

Wtorek, dnia 17 września 1963 r., godz. 19.30

KONCERT NADZWYCZAJNY

wykonawcy

WIELKA ORKIESTRA SYMFONICZNA
WSZECHZWIĄZKOWEGO RADIA
I TELEWIZJI W MOSKWIE

dyrygent

GENADI ROZDIESTWIENSKI
ZSRR

W programie: **A. Skriabin** — III Symfonia,
P. Czajkowski — V Symfonia.

*

Wtorek, 1 października 1963 r., godz. 19.30

RECITAL FORTEPIANOWY

AYSEGÜL SARIDJA

Turcja

*

Sala Kameralna, czwartek, dnia 3.X.1963 r., godz. 17.00

KLUB MIŁOŚNIKÓW MUZYKI SPOTKANIE ZE SŁUCHACZAMI

Wstęp wolny

*

Piątek, dnia 4 października 1963 r., godz. 19.30

Sobota, dnia 5 października 1963 r., godz. 18.00

I KONCERT SYMFONICZNY

wykonawcy

ORKIESTRA SYMFONICZNA
FILHARMONII NARODOWEJ

dyrygent

JEAN PAUL KREDER

Francja

solista

WITOLD HERMAN

wiolonczela

W programie: **A. Szalowski** — Suita na orkiestrę (polskie prawykonanie), **A. Honegger** — Koncert wiolonczelowy, **H. Barraud** — Suita Dionizyjska, **A. Roussel** — II Suita z baletu „Bacchus i Ariadna”.

SEZON ARTYSTYCZNY 1963/64

PROGRAM Nr 3

CENA ZŁ 2,50

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Druk „Znak”. Zł. 529/777. Nakł. 350 — L-18